

РЕШЕНИЕ

№ 124

гр. гр.Н., 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – Н., IV-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Н.Р.М.Б.

при участието на секретаря К.Ил.Л.
в присъствието на прокурора Г. Б. К.
като разглежда докладваното от Н.Р.М.Б. Гражданско дело № 20222150100932 по описа за 2022 година

Производството е образувано по повод исковата молба на П. Х. Т., ЕГН *****, и К. В. Т., ЕГН ***** /негова съпруга/, двамата с постоянен адрес: гр. Н., ул. „.....“, № 5, против Комисия за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество /Комисията, КПКОНПИ/, с адрес: гр. София, пл. „Света Неделя“, № 6. В исковата молба се твърди, че с решение № ..../28.07.2021 г. на КПКОНПИ било образувано производство за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество въз основа на постъпило уведомление от Специализираната прокуратура с вх. № УВККПКОНПИ1330 от 25.10.2019 г., от което се установявало, че с постановление от 22.10.2019 г. същата е привлякла в качеството на обвиняем по досъдебно производство № .../2019 г. по описа на СО при СП, лицето П. Х. Т. Излага се, че във връзка с образуваното производство от страна на Комисията, чрез председателя на същата, било подадено писмено искане в Окръжен съд- Б. за допускане обезпечение на бъдещите иски против ищците за отнемане в полза на държавата, поради наличие на предпоставките на чл. 141, във вр. чл. 142, ал. 2, т. 1, 2, 4, във вр. чл. 151 и чл. 152 от ЗПКОНПИ, на имущество на обща стойност 575 496,24 лв., чрез налагане възбрана върху недвижими имоти, както и запори на дружествени дялове в две дружества, МПС и банкови сметки. Сочи се, че по така подадената молба било образувано ч.гр.д. № ..../2021г. по описа на Окръжен съд- Б., който е постановил определение № .../03.08.2021 г., с което е оставил без уважение искането за допускане на обезпечение. Срещу определението била подадена въззивна частна жалба и било

образувано ч.гр.д. № .../2021 г., с което БАС отменил определението на първоинстанционния съд и вместо него допуснал обезпечението на бъдещия иск на КПКОНПИ. Издадена била обезпечителна заповед и било образувано изпълнително дело № 73/2021 г. при СИС при РС- Н..

Твърди се, че след като ищите узнали за наложените им обезпечителни мерки подали частна касационна жалба срещу определението на БАС за допускане на обезпечение. Образувано било ч.гр.д. № ..../2021 г. по описа на ВКС, IV г.о., по което било допуснато касационно обжалване на определението на въззивната инстанция, последното било отменено и вместо него бил постановен отказ.

Сочи се, че в хода на производството по делото пред ВКС, КПКОНПИ, с решение № .../19.01.2021 г., прекратила производството за отнемане на незаконно придобито имущество, образувано с решение № ..../28.07.2021 г. на КПКОНПИ срещу П. Х. Т.. Навежда се, че във връзка с образуваните производства ищите използвали услугите на адвокат и били направили разходи за адвокатско възнаграждение в размер на общо 2000 лв. за представителство, която сума подлежала на обезщетяване по реда на ЗОДОВ. Налице била пряка причинна връзка между заплатеното адвокатско възнаграждение и образуваните срещу тях производства.

Наред с това се развиват доводи, че освен претърпените имуществени вреди, в резултат на незаконните действия на длъжностните лица в КПКОНПИ, ищите били претърпели и неимуществени вреди, изразяващи се в силен стрес на Т., неудобство и притеснение, възникнало напрежение в семейния и социалния му кръг. Същият се чувствал изолиран и се затворил в себе си. В резултат на образуваното производство силно се влошили отношенията със съпругата му- ищцата. След като било образувано производството за отнемане на незаконно придобито имущество, отношенията между ищите се променили драстично, влошили се и взаимоотношенията им с техните близки роднини. След налагането на запорите и възбраните върху цялото движимо и недвижимо имущество на ищите, както и на средствата в банковите им сметки, напрежението ескалирало. Ищецът започнал да страни от роднини и приятели, рядко водел разговори с децата си, дистанцирал се от съпругата си, тъй като всеки разговор бил с остър тон и завършвал със скандал. Бил силно уплашен за бъдещето си, за бъдещето на децата и на семейството си. В този период започнал да спи в отделна стая, а не със съпругата си, прекъснал изцяло сексуалните взаимоотношения с нея, станал мрачен, потиснат, изнервен и избухлив, не искал да излиза от къщи, да се среща с познати и приятели, а когато някой му се обаждал по телефона или не вдигал, или набързо приключвал разговора. Постоянно си мислел, че всички знаят за наложените запори и възбрани на имуществото на семейството му и се срамувал от това. Притеснявал се, че някой може да започне да го разпитва защо Комисията е образувала производство срещу тях, а той нямал представа какво да отговори, защото и той самият не знаел какво нередно е направил. В резултат на силния стрес, който преживял, ищеца

станал разсеян, не можел да спи нормално, успявал да спи по 2- 3 часа на денонощие, а през останалото време или обикалял от стая в стая в жилището, или стоял неподвижно и гледал през прозореца, започнал да забравя събития от ежедневието си, започнал да плаче без конкретна причина. С това поведение започнал да плаши децата и съпругата си- ищцата Т., която многократно го молела да потърси специалист. Ищецът посетил психиатър, който след преглед му поставил диагноза- „смесено тревожно депресивно разстройство“ и му назначил терапия с медикаменти. Т. приемал медикаментите съгласно предписанията на лекаря, но състоянието му се влошило. Лекуващият му лекар го посъветвал и за периода от 04.03.2022 г. до 16.03.2022 г. ищеца постъпил за лечение в Център за психично здраве ....., където било проведено лечение с комбинация от антидепресанти и невролептик, като в резултат на лечението, състоянието на ищеца значително се подобрило.

Сочи се, че в резултат на образуваното производство и ищцата Т. преживяла огромен стрес, станала много напрегната и изнервена, необщителна, унила и раздразнителна. Срамувала се и се притеснявала от колегите си. Изпаднала в депресия, нямала желание за нищо, не искала да се среща с приятелки, избягвала роднините си. Посетила психиатър, който ѝ поставил диагноза „смесено тревожно депресивно разстройство“, били ѝ изписани медикаменти, използвани за лечение на пациенти с депресия и/или тревожни разстройства, включително такива, съдържащи наркотични вещества. Изтъква се, че в резултат на воденото срещу съпруга ѝ- ищеца Т., производство и незаконосъобразните действия на длъжностните лица в КПКОНПИ, както и в резултат на наложените запори и възбрани на имуществото ѝ, на ищцата били причинени неимуществени вреди, които се изразявали в сериозно засягане на честта и достойнството ѝ, и били довели до изживяване на интензивни психически страдания, промяна в отношенията в семейството ѝ и приятелския кръг, което довело до емоционално-поведенчески промени в психиката на Т., станали причина за изпадането ѝ в депресия, раздразнителност, тревожност, несигурност, чувство за малоценност, затвореност в себе си, отчужденост, накърнено достойнство.

С тези доводи се моли съда да постанови решение, с което да осъди КПКОНПИ да заплати на ищите сумата в размер на 2000 лв.- обезщетение за претърпените от тях имуществени вреди, представляващи заплатени адвокатски хонорари за защита пред КПКОНПИ в производството за отнемане на незаконно придобито имущество, както и пред ВКС по ч.гр.д № ..../2021 г., сумата от 116.11 лв.- представляваща мораторна лихва за периода от 03.02.2022 г. до 30.08.2022 г., както и да се осъди КПКОНПИ да заплати на П. Х. Т. сумата от 15 000 лв., представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в сериозно засягане на достойнството му и преживените психически страдания в резултат на незаконните действия на длъжностни лица на Комисията, ведно със сумата от 870.84 лв.- мораторна лихва за периода от 03.02.2022 г. до 30.08.2022 г., както и законната лихва върху главниците, считано от

датата на исковата молба до окончателното изплащане на сумата. Претендира се и сумата от 10 000 лв. като обезщетение за причинените на К. В. Т. неимуществени вреди, изразяващи се в сериозно засягане на достойнството ѝ и преживените психически страдания в резултат на незаконните действия на длъжностни лица на Комисията, ведно със сумата от 580.55 лв.- мораторна лихва за периода от 03.02.2022 г. до 30.08.2022 г., както и законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане на сумата.

В срокът по чл.131 от ГПК постъпи писмен отговор от ответника, с който се изразява становище за недопустимост, неоснователност и необоснованост на исковете, като се оспорват по основание и по размер. Твърди се, че в настоящият случай не е налице незаконосъобразен акт на ответника, от който да са възникнали вреди за ищците, както и че няма акт, респективно действие или бездействие, което да е в нарушение на закона. Процедурата била стриктно спазена и нямало отклонения в нито една фаза на производството. Сочи се, че е била налице законосъобразна проверка по чл. 107, ал. 2 от ЗПКОНПИ срещу ищеца Т. и свързаните с него лица, въз основа на уведомление от компетентен орган за извършено престъпление, попадащо в обхвата на ЗПКОНПИ. До Комисията било изпратено уведомление от Специализираната прокуратура с вх. № УВКПКОНПИ-1330/25.10.2019 г., от което се установявало, че с постановление от 22.10.2019 г. бил привлечен в качеството на обвиняем по досъдебно производство № .../2019 г. по описа на СО при СП, ищеца Т. за престъпление по чл. 321, ал. 3, пр. последно вр. ал. 2 от НК, който състав попадал в обхвата на чл. 108, ал. 1, т. 23 от ЗПКОНПИ. С Протокол № ...../05.11.2019 г. била образувана проверка № ...../2019 г. за установяване на незаконно придобито имущество от ищеца, като след извършената проверка Комисията направила обосновано предположение, че имуществото е незаконно придобито, тъй като било установено значително несъответствие в имуществото на проверяваните лица. На основание чл. 116, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ Комисията внесла мотивирано искане в Окръжен съд- Б. за налагане на обезпечителни мерки върху установеното имущество, собственост на ищеца и свързаните с него лица. Твърди се, че обезпечителните мерки били допуснати от Апелативен съд- Б. при спазване на законовите разпоредби. Сочи се, че към момента на образуване на производството по ЗПКОНПИ и към момента на внасяне на искането за допускане на обезпечителни мерки, спрямо установеното имущество били налице всички изискуеми от закона предпоставки. Изтъква се, че органите на Комисията нямат право да преценяват дали да образуват проверка или не, когато е налице годно уведомление, изхождащо от компетентен орган. Наред с това се излагат доводи за неоснователност на претенцията на ищците за обезщетяване на претърпени имуществени вреди в размер на 2000 лв., като се обръща внимание, че не са налице елементите от фактическия състав на чл. 2а от ЗОДОВ. Навежда се, че претенциите на ищците за обезщетяване на претърпени неимуществени вреди също са неоснователни и

необосновани. Сочи се, че Комисията няма как да бъде държана отговорна за това, че е изпълнявала вменени ѝ със закон действия, произтичащи от повдигнато срещу ищеца обвинение за участие в организирана престъпна група, като не може да бъде отговорна и за това, че близките и познатите на ищеца евентуално биха проявили загриженост и интерес към случващото се в живота му. Акцентираща се върху обстоятелството, че воденото от Комисията гражданско дело не би могло да се сравни с образуваното и водено срещу ищеца наказателно дело и произтичащите от него последици. Развиват се съображения, че визираният в исковата молба период, за който се твърди, че на ищците били причинени имуществени и неимуществени вреди, не е верен. Заявява се, че срещу ищеца било водено наказателно производство, като Т. не го отчел като причина за преживения стрес, влошаване на брачния му живот, влошеното му психическо здраве, преживените неудобства и възникналото напрежение в социалния и семейния му кръг, а твърдял, че всички тези обстоятелства са пряка последица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на Комисията, които твърдения били недоказани и необосновани. Предвид гореизложеното се моли съда да прекрати производството като недопустимо, а в условията на евентуалност да постанови решение, с което да отхвърли предявените искове за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди, алтернативно същите да бъдат редуцирани.

Представителят на РП- Б. взема становище за неоснователност на претенциите, като пледира за тяхното отхвърляне.

Съдът, като взе предвид становищата на страните, приложения по делото доказателствен материал и съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството е с правно основание чл. 2а от ЗОДОВ.

Наведените от страна на ответника доводи за недопустимост на исковите предвид липсата на незаконосъобразен акт на Комисията, касаят съществуването на спора и обуславят преценка досежно неговата основателност.

От приложеното към ч.гр.д. № ..../2021 г. по описа на БОС решение № ..../28.07.2021 г. на Комисията, е видно, че на 25.10.2019 г. при ответника е постъпило уведомление от Специализираната прокуратура за привличането на П. Х. Т. като обвиняем по ДП № .../2019 г. по описа на СО при СП, за престъпление по чл. 321, ал.3, пр.последно вр.ал.2 НК, попадащо в обхвата на чл. 108, т.23 от ЗПКОНПИ.

С протокол №...../05.11.2019 г. е била образувана проверка № ...../2019 г. за установяване на значително несъответствие в имуществото на П. Х. Т.. При извършения икономически и правен анализ за проверявания период 05.11.2009 г.- 05.11.2019 г. от служителите на ответника, в хода на проверката било установено значително несъответствие за проверявания период, възлизащо на 575 496.24 лв. След като извършила преценка, че са налице предпоставките, визирани в чл. 116, ал. вр.

чл.141 вр. чл. 142, ал.2, т.1, т.2, т.4, чл.151 и чл.152 от ЗПКОНПИ, Комисията взела решение да внесе искане в ОС-Б. за допускане на обезпечение на бъдещ иск, предявим срещу проверяваните лица, с цена на иска 575 496.24 лв., формирана като сбор от сумата в размер на 1500 лв., представляваща пазарна стойност на дружествени дялове на П. Х. Т.; сумата в размер на 500 лв., представляваща суми, получени от отчуждаване на МПС от П. Х. Т.; сумата в размер на 65 256,31 лв., представляваща средства, получени без основание и законен произход от П. Х. Т.; сумата в размер на 245 000 лв., представляваща пазарната стойност на наличното недвижимо имущество на П. Х. Т. и К. В. Т.; сумата в размер на 245 000 лева, представляваща пазарната стойност на наличното недвижимо имущество на П. Х. Т. и К. В.; сумата в размер на 4200 лв., представляваща пазарната стойност на наличното имущество- МПС на П. Х. Т. и К. В. Т., и сумата в размер на 259 039,93 лв., представляваща средства, получени без основание и законен произход от К. В. Т., чрез налагане на следните обезпечителни мерки: възбрана върху два апартамента, склад и гараж, находящи се в гр. Б., запори на дружествени дялове в „.....“ ООД и „.....“ ЕООД, запор върху лек автомобил „.....“, както и запори върху банкови сметки с титуляр К. В. Т., с изключение на сумите от трудово или друго възнаграждение за труд, пенсия, чиито размери са над минималната работна заплата, както и на помощи и обезщетения, съгласно друг нормативен акт.

По делото не е спорно, че такова искане за обезпечение е внесено то страна на комисията, като ОС- Б. е отхвърлил искането. По повод инстанционен контрол, АС- Б. е отменил акта на първоинстанционния съд и допуснал исканото обезпечение до размера на 251 200 лв., което определение е било отменено от ВКС на 03.02.2022 г., като е постановен окончателен отказ да се допусне обезпечение на бъдещ иск в полза на КОНПИ.

Безспорно се установява и обстоятелството, че преди произнасяне на касационната инстанция, с молба от 21.01.2022 г. Комисията е представила решение на КПКОНПИ под № .../19.01.2021 г., с което е прекратено производството за отнемане на незаконно придобито имущество, образувано с Решение № ..../28.07.2021 г. срещу П. Х. Т.. Посочено е било в молбата, че до това решение се е стигнало въз основа на допълнително събраните доказателства, представени от проверяваното лице и неговата съпруга, както и множество трети лица, от които била изискана информация, с оглед изясняване на някои обстоятелства, установени в извършената проверка, въз основа на които се стигнало до промяна на размера на несъответствието в имуществото на Т., възлизаща на сума под 150 000 лв.

В хода на съдебното производство по настоящото дело бе разпитан св.В.- близък приятел на ишците. Същият посочи, че в началото на 2022 г. П. Т. му се обадил, и свидетеля го попитал защо не се включва в общата им група. Ищецът заявил, че има проблеми и бил притеснен. Не споделил детайли, но казал, че имал запорирано

имущество. Според свидетелят трудно се говорело с Т., който казал, че има нужда да посети лекар- не можел да спи, не се чувствал добре, измъчвал се психически, посещавал психолог, приемал лекарства. Терзанията му идвали от запорираното имущество и сметки, което го притеснявало какво ще се случи със семейството му.

Св. В.а- съученичка на ищцата, заяви, че К. Т. ѝ се обадила много разстроена, за да предупреди свидетелката, че е възможно да бъде разпитвана за ежемесечните преводи на В.а по сметката на ищцата в размер на по 30 лв. за фитнес карта. Т. споделила, че сметките и имуществото им били запорирани. Това доста я притеснявало и се опасявала, че може да останат без жилище. Ищцата изказала и притеснението си, че Директора на клона на банката, в която работи, я викал за да обясни защо сметките ѝ били запорирани. Според свидетелката, вследствие на това, Т. се отдръпнала и не комуникирала с много хора; започнала да има проблеми със съня; изпадала в паник атаки, че като заспи ще ѝ се случи нещо; обърнала се за помощ към лекар и започнала да приема лекарства; била притеснена какво ще кажат хората за нея, тъй като се влияела от чуждото мнение; започнала да страни от хората; не искала да излиза; карала се на децата си за дребни неща.

Не се спори по делото, а това се установява и от изпратеното писмо от СГП, че през 2019 г. било образувано ДП към Специализираната прокуратура за престъпление по чл.321, ал.1 от НК, по което Т. бил привлечен като обвиняем на 22.10.2019 г. С постановление от същата дата, спрямо ищеца е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“ и му е била наложена „Забрана за напускане на страната“. Мярката за неотклонение е била заменена с по- лека с определение от 20.01.2020 г., като с постановление от 22.04.2021 г. е била отменена и взетата мярка за процесуална принуда. Наказателното производство спрямо Т. е било прекратено с постановление от 16.04.2022 г.

По делото е изготвена и съдебно- психологична експертиза. Вещото лице е посочило, че воденото от Комисията производство и наложените обезпечителни мерки по отношение на имуществото на двамата ищци, се преживявало от тях като психологически травматично събитие с непредвидим характер. В резултат на това се наблюдавали психични промени, свързани с изява на тревожно- депресивна симптоматика и изменения в личността и психичното им функциониране. Към датата на изследването у Т.и се откроявали психични промени, свързани с изява на тревожно- депресивна симптоматика /ахедония, дистимия, инсомния/ и изменения в личността и психичното им функциониране. Претърпяното е довело до съществени изменения в психологически и емоционален аспект, чийто интензитет е различен във времето. Засегнати са били чувствата им на адекватност, самоуважение и самоприемане, появила се е фобичност, лесна раздразнителност, оттегленост от социалния живот и потискане на желанията им. Вещото лице сочи, че воденото от Комисията

производство се явявало кулминационна точка в поредицата от травматични събития за психичното функциониране на изследваните лица. Претърпяното се възприемало от двамата като посегателство, засягащо личността и погазващо доверието и връзката им с другите. И понастоящем, според експерта, у двамата ищци имало изявена симптоматика на психичен травматизъм, с различна външна изява, като случилото се било придобило статут на психотравма, която предизвиквала намалена способност за изпитване на радост, оттегленост от света и другите, дълбока депресивност.

По делото е представена и епикриза от „Център за психично здраве .....“ ЕООД, от която е видно, че ищецът Т. е бил хоспитализиран за периода от 04.03.2022 г. до 16.03.2022 г. с диагноза- смесено тревожно- депресивно разстройство.

При така събраните доказателства от правна страна съдът намира следното:

По основаниято:

Съобразно разпоредбата на чл.107 от ЗПКОНПИ, Комисията образува производство за отнемане на незаконно придобито имущество, когато може да се направи обосновано предположение, че дадено имущество е незаконно придобито. Такова предположение е налице, когато след проверка се установи значително несъответствие /над 150 000 лв./ в имуществото на проверяваното лице. Чл. 108 сочи, че проверката по чл. 107, ал. 2 започва с акт на директора на съответната териториална дирекция, когато лице е привлечено като обвиняем за изчерпателно изброени престъпления. Това налага извода, че винаги, когато ответникът е уведомен от органите на прокуратурата, следва да бъде постановена проверка, т.е. действия се в условията на обвързана компетентност.

По нататък закона изисква Комисията да събере данни и доказателства, който да анализира и съгласно чл.116, ал.1 от ЗПКОНПИ да приема решение дали да внесе в съда на искане за обезпечение на бъдещ иск за отнемане на имущество въз основа на доклад на директора на съответната териториална дирекция, когато от проверката са събрани достатъчно данни, от които да се направи обосновано предположение, че имуществото е незаконно придобито. В този смисъл уведомлението на прокуратурата е само повод за образуване на проверката, но решението за взема самостоятелно от страна на Комисията след анализ и преценка.

В настоящият случай е било прието такова решение и ответника е сезирал съответния съд с искане за допускане обезпечение на бъдещия иск, като са били наложени сочените по- горе обезпечителни мерки. Впоследствие, обаче, е било взето решение за прекратяване на производството спрямо Т., тъй като от събраните допълнителни доказателства било установено, че несъответствието в имуществото не било значително по смисъла на §1, т.3 от ДР на ЗПКОНПИ.

Съгласно разпоредбата на чл. 2а от ЗОДОВ, държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или

бездействия на органите и на длъжностните лица по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им.

Вземането на решение от страна на Комисията по реда на чл.116 от ЗПКОНПИ е именно действие при или по повод изпълнение на правомощията ѝ, като прекратяване впоследствие на производството поради неправилна преценка на данните и доказателствата, означава че направеното от Комисията предположение, послужило като основание за водене на производството по чл. 116, се явява неоснователно и като такова е незаконосъобразно действие по смисъла на чл. 2а ЗОДОВ. Така сочените допълнително събрани доказателства, предоставени от проверяваните лица и от трети лица, е следвало да бъдат предварително събрани и също да бъдат преценирани при вземането на решение от страна на Комисията по чл.116 от закона. Видно от мотивите на касационната инстанция, в искането на Комисията до съда липсвало и яснота по релевантните за спора обстоятелства, както и относно това въз основа на какво от всичко приложено по делото към молбата, Комисията прави съответни фактически твърдения и правни доводи. Посочва се, че били приложени несистематизирано множество документи, част от тях нечетливи, други без отношение към бъдещия иск, без конкретизация във връзка с кои от фактически твърдения на Комисията са. ВКС е посочил, че самото изложение в искането за допускане на обезпечение, което би трябвало да очертае предмета на бъдещия иск, изключвало извода за неговата вероятна основателност, липсвали дори твърдения, че реално от Комисията били събрани достатъчно данни, конкретно посочени, от които да може да се направи обосновано предположение, че имуществото е незаконно придобито. С подаване на молбата по чл.402 ГПК ответникът отново на практика заявил, че бъдещия иск е неоснователен. Всичко това послужило на касационната инстанция окончателно да отхвърли искането на Комисията.

С оглед на изложеното по- горе съдът намира, че от страна на ответника са налице незаконосъобразни действия, за които следва да отговаря по реда на чл.2а от ЗОДОВ. С направената сравнително повърхностна преценка на събраните данни и доказателства, Комисията е приела неправилно решение, въз основа на което на ищците са нанесени ограничения в правната им сфера, чрез налагане на исканите обезпечителни мерки за периода от 09.09.2021 г. /датата на постановяване на определението на АС- Б./ до 03.02.2022 г., когато ВКС е отменил същото и отхвърлил искането. Такива незаконосъобразни действия следва да се считат и необосноваността на молбата за допускане на обезпечение, заради което върховната инстанция е отхвърлила и искането.

В тази връзка не могат да бъдат споделени възраженията на ответника, че липсвало незаконосъобразен акт на комисията- решение за налагане на обезпечителни мерки, както и, че при допускане и налагане на обезпечителните мерки е изпълнявал

задълженията си, вменени му по ЗПКОНПИ. Едно от задълженията по сочения закон е именно извършване на задълбочена проверка и анализ на данните и доказателствата, преди да се вземе решение и да се предприемат действия по допускане обезпечение на бъдещия иск, за който самия ответник впоследствие е посочил, че няма да предяви, прекратявайки производството пред себе си. Обстоятелството, че валидността и допустимостта на решенията са проверени от съда, който е допуснал обезпечението, и ограничаването на правата на ищеца е настъпило вследствие на влязлото в сила определение на съда за допускане на обезпечителните мерки, приведено в изпълнение от ДСИ и съдията по вписванията, е без значение в случая.

С оглед на изложеното съдът намира, че следва да бъдат обезщетени всички вреди, които имат пряка и непосредствена връзка с незаконосъобразните действия на служителите на ответника, и са довели до влошаване качеството на личен и семеен живот на ищите. От показанията на разпитаните свидетели, както и от заключението по съдебно- психологическата експертиза, се установи, че вследствие на наложените запори върху имуществото на ищите, както и на сметките, на Т.и е нанесена психологическа травма, която е довела до психични промени, свързани с изява на тревожно- депресивна симптоматика и изменения в личността и психичното им функциониране. Стана ясно, че узнавайки за започналото производство при ответника и налагането на обезпеченията, на Т.и се е нарушило качеството на живот, воден до момента. Същите са се оттеглили от света, изпаднали са в депресивно състояние, станали са апатични, раздразнителни, нарушени са били чувствата им на самооценка и самоуважение. Действително в един предходен момент ищите са преживели друго травмиращо семейството събитие- задържането на Т., но съдът намира, че именно повтарянето на едно такова психологическо травматично събитие с непредвидим характер, е довело до кулминацията в техния личен и семеен живот. Първоначалното затихване на стреса от задържането на Т., е ескалирало наново с голяма интензивност според експерта, което е разгърнало в цялост картината на безсънията, симптомите на безпокойство, тревожност, социална изолация и избягване на контакти с приятели, което водело до едно тежко преживяване на събитията, за което са спомогнали и действията на Комисията.

Съдът кредитира допуснатата и приета съдебно-психологическа експертиза като компетентна и обективно изготвена. Възприемат се и показанията на двамата разпитани по делото свидетели, като същите се ценят като обективни, непротиворечиви, добросъвестни, логично и последователно изложени, основани на непосредствените им възприятия. Същите кореспондират и със заключението на експерта.

Предвид на това съдът намира, че от доказателствата по делото може да се направи извода, че изцяло е осъществен фактическият състав на чл.2а от ЗОДОВ.

Налице са всички изискуеми от закона в цитираната разпоредба предпоставки за присъждане на обезщетение в полза на всеки от двамата ищци за претърпените от тях неимуществени вреди в резултат на незаконни действия на служителите на ответната Комисия във връзка с прилагането на ЗПКОНПИ.

По размера:

Съгласно Решение № 94 от 23.07.2021 г. на ВКС по гр.д.№ ..../2019 г., III г.о., ГК, постановено по чл.290 ГПК, в практиката на Върховния касационен съд, например № ... по гр. д. № ..../2009 г. на III г. о., № ... по гр. д. № ..../2011 г. на III г. о., № ... по гр. д. № 201/2011 г. на III г. о., № ... по гр. д. № .../2011 г. на III г. о., № 3 по гр. д. № .../2011 г. на III г. о, № 51 по гр. д. № .../2011 г. на IV г. о. и др., се приема, че справедливостта, като критерий за определяне паричния еквивалент на моралните вреди, включва винаги конкретни факти, относими към стойността, която засегнатите блага са имали за своя притежател. В този смисъл се сочи, че справедливостта по см. на чл. 52 ЗЗД не е абстрактно понятие, а тя се извежда от преценката на конкретните обстоятелства, които носят обективни характеристики- характер и степен на увреждане, начин и обстоятелства, при които е получено, последици, продължителност и степен на интензитет, възраст на увредения, обществен и социално положение. Принципът на справедливост включва в най- пълна степен обезщетяване на вредите на увреденото лице от вредоносното действие, и когато съдът е съобразил всички тези доказателства от значение за реално претърпените от увреденото лице морални вреди /болки и страдания/, решението е постановено в съответствие с принципа на справедливост. По отношение на отговорност по реда на ЗОДОВ, при определяне на размера на дължимото обезщетение намират приложение и общите постановки, развити в т. 11 от ТР № 3 от 22.04.2005 г. по т. д. № 3/2004 г. на ОСГК, съгласно които обезщетението се определя глобално, като се вземат предвид всички релевантни обстоятелства, преценени с оглед общия критерий за справедливост по чл. 52 ЗЗД, в смисъла разяснен с т. II от ППВС № 4/23.12.1968 г. Всеки случай е индивидуален и относимите към всеки случай обстоятелства са специфични, поради което съдът дължи конкретна преценка. За обезщетяване на вреди по чл. 2а ЗОДОВ следва да се съобразят освен релевантните за всяко увреждане обстоятелства: предмет, продължителност и интензитет на проведеното производство, конкретен начин на засягане на честта и доброто име на проверяваното лице в обществото, съобразно неговата възраст, обществен и социално положение, отражение на производството върху здравето /физическо и психическо/ на лицето, засягане на взаимоотношенията в семейството, последици за професионалната реализация, още и всички специфични обстоятелства, произтичащи от характера и особеностите на производство по ЗПКОНПИ. В тази връзка, следва да се отчита, че за разлика от наказателното производство, където действа презумцията за невинност и цялата доказателствена тежест се носи от прокуратурата, в производството по ЗПКОНПИ проверяваното лице следва да установява всички твърдени от него

обстоятелства, от които черпи права. В практиката е установено разбирането, че размерът на обезщетението за неимуществени вреди по чл. 2а ЗОДОВ, причинени от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на органи и длъжностни лица по ЗПКОНПИ, се определя след като се посочат всички обстоятелства, обосноваващи причинна връзка между воденото производство и причинените вреди, индивидуализират се конкретните вреди и се прецени тяхното отражение върху личността на пострадалия, изясни се стойността, която засегнатите неимуществени блага са имали за своя притежател, при съобразяване на обществения критерий за справедливост, определен по вътрешното убеждение на съда.

В настоящият случай, при преценката относно размера на нанесените неимуществени вреди с оглед разпоредбата на чл.52 от ЗЗД, съдът съобрази броя, вида и размера на наложените ограничения; периода, за който същите са действали- около 5 месеца; конкретните психически отражения цялостно върху живота на всеки един от ишците; обстоятелството, че задържането на Т. е дало началото на психическия стрес у ишците /вещото лице говори за цялостен процес/.

Като съобрази изложеното настоящата инстанция счита за справедливи обезщетения за нанесените неимуществени вреди сумата в размер на 5000 лв. за П. Т. и 3000 лв.- за К. Т., които са достатъчен паричен еквивалент на нанесените страдания и отражение върху психическото и физическото здраве на ишците, ведно със законната лихва върху тях от подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумите. В тези размери претенциите следва да бъдат уважени, като за разликата до претендираните суми следва да бъдат отхвърлени.

Законната лихва върху обезщетението за неимуществените вреди съгласно т. 4 от ТР № 3 от 22.04.2005 г. по гр. д. № 3/2004 г., ОСГК на ВКС се дължи, считано от датата на влизане в сила на определението на ВКС по ч.гр.д. № ..../2021 г., а именно 03.02.2022 г. В този смисъл следва да бъдат уважени и исковите за присъждане на мораторна лихва върху уважената част от исковите, възлизаща на сумата от 290.28 лв., за периода от 03.02.2022 г. до 30.08.2022 г. за главницата от 5000 лв. по отношение на ищеца, и сумата от 174.16 лв., за периода от 03.02.2022 г. до 30.08.2022 г., за главницата от 3000 лв. по отношение на ишцата. До тези размери претенциите следва да бъдат уважени, като за разликата до претендираните суми следва да бъдат отхвърлени.

Искът на ишците за имуществени вреди също следва да бъде уважен в цялост. Видно от приложените доказателства, за защита по проведените производства пред различните инстанции във връзка с внесеното от комисията искане за допускане на обезпечение и образуването пред КОНПИ такова, Т.и са заплатили сумата от общо 2000 лв. адвокатско възнаграждение. Тези разходи са в пряка причинна връзка с незаконосъобразните действия на ответника, поради което подлежат на пълна

репарация. Основателно се явява и искането за присъждане на мораторна лихва за забава за периода от 03.02.2022 г. до 30.08.2022 г., която възлиза на сумата от 116.11 лв.

При този изход на делото, съразмерно на уважената, респективно отхвърлената част от исковете, на страните се следват разноски. Съдът не споделя възражението на ответната страна за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищеца Т., отчитайки обстоятелството, че от него са предявени 4 иска със самостоятелна цена на всеки един. В този смисъл възнаграждение от 1600 лв. не съставлява прекомерно и припокрива минималните размери за всяка една от претенциите. Що се отнася до възнаграждението на К. Т. то същото следва да бъде намалено до предвидените минимални размери от 1000 лв. съобразно предявените три претенции, тъй като делото не се характеризира с фактическа и правна сложност. Предвид на това възнаграждение от 1200 лв. се явява прекомерно. С оглед на това, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, на П. Т. следва да бъде присъдена сумата от общо 804 лв., а на К. Т.- сумата от 507 лв.

На ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлените части от исковете. Съобразно разпоредбата на чл.25 от Наредбата за заплащане на правната помощ, приложима в случаите по чл.78, ал.8 от ГПК, следва да бъде определено юрисконсултско възнаграждение по 100 лв. за всяка от претенциите- общо 5, т.е. общо 500 лв. От тях, съобразно отхвърлените части, следва да бъде присъдена в полза на Комисията сумата от 315 лв.

Мотивиран от горното, Н.ският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на П. Х. Т., ЕГН *****, с адрес в гр. Н., ул. „.....“, № 5, сумата от **5000 лв.** /пет хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, в резултат от неправомерно проведеното срещу него производство по обезпечение на бъдещ иск за отнемане в полза на държавата на имущество на обща стойност 575496.24 лв., инициирано от ищеца и допуснато с определение по ч.гр.д. № .../2021 г. по описа на АС- Б., отменено с определение по ч.гр.д. № ..../2021 г. по описа на ВКС, **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от 02.09.2022- датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на главницата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 5000 лв. до претендираните 15000 лв., **ведно** със законната лихва върху разликата.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на П. Х. Т., ЕГН *****, с адрес в гр. Н., ул. „.....“, № 5, сумата от **290.28 лв.**, представляваща мораторна лихва за забава

върху главницата от 5000 лв., за периода от 03.02.2022 г. до 30.08.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над присъдените до претендираните 870.84 лв.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на П. Х. Т., ЕГН *****, и К. В. Т., ЕГН *****, двамата с адрес в гр. Н., ул. „.....“, № 5, сумата от **2000 лв.**, представляващи нанесени имуществени вреди в резултат от неправомерно проведеното срещу него производство по обезпечение на бъдещ иск за отнемане в полза на държавата на имущество на обща стойност 575496.24 лв., както и сумата от **116.11 лв.**, представляващи мораторна лихва за забава върху главницата от 2000 лв., за периода от 03.02.2022 г. до 30.08.2022 г.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на П. Х. Т., ЕГН *****, с адрес в гр. Н., ул. „.....“, № 5, сумата от **804 лв.**, представляващи сторени в настоящото производство разноски съобразно уважените части от исковете.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на К. В. Т., ЕГН *****, с адрес в гр. Н., ул. „.....“, № 5, сумата от **3000 лв.** /три хиляди лева/, представляваща обезщетение за неимуществени вреди, в резултат от неправомерно проведеното срещу него производство по обезпечение на бъдещ иск за отнемане в полза на държавата на имущество на обща стойност 575496.24 лв., инициирано от ищеца и допуснато с определение по ч.гр.д. № .../2021 г. по описа на АС- Б., отменено с определение по ч.гр.д. № ..../2021 г. по описа на ВКС, **ведно** със законната лихва върху главницата, считано от 02.09.2022 г.- датата на подаване на исквата молба до окончателното изплащане на главницата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над 3000 лв. до претендираните 10000 лв., **ведно** със законната лихва върху разликата.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на К. В. Т., ЕГН *****, с адрес в гр. Н., ул. „.....“, № 5, сумата от **174.16 лв.**, представляваща мораторна лихва за забава върху главницата от 3000 лв., за периода от 03.02.2022 г. до 30.08.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над присъдените до претендираните 580.55 лв.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество да заплати на К. В. Т., ЕГН *****, с адрес в гр. Н., ул. „.....“, № 5, сумата от **507 лв.**, представляваща разноски съобразно уважените части от исковете.

ОСЪЖДА К. В. Т., ЕГН *****, и П. Х. Т., ЕГН *****, двамата с адрес в гр. Н., ул. „.....“, № 5, да заплатят на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество сумата от **315 лв.**, представляваща юрисконсултско възнаграждение съобразно отхвърлената част от

исковете.

Решението подлежи на обжалване пред ОС- Б. в двуседмичен срок от уведомяването на страните за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Н.: _____